

Ministeren foreslaar 348 Stambeste
og 760 Foderbeste.

ialt 1108 Heste.

Flerallet foreslaar 377 Stambeste
og 613 Foderbeste.

ialt 990 Heste.

For begge Baabens Vedkommende har Hæ-
loven saaledes 2789 Heste.
Ministeren foreslaar 3700 —
Flerallet foreslaar 3096 —
Alt foruden Officersheste og Heste til anden
Kjensfeste.

Den af Krigsministeren foreslaaede store For-
øgelse af Heste fremkommer dels ved Rytteriets
Førgøelse, dels ved det større Antal Batterier, dels
ved Forslaget om at forsøge hvert Batteris Heste-
bestand fra 63 til 79; i sidstnævnte Henseende har
Flerallet ikke troet at burde gaa saa vidt, men at
kunne blive staaende ved et Antal af 70. Dersom
det derimod maatte erkjendes, at et Antal af 79
er aldeles nødvendigt til Kanonliniens Bespænding,
vilde der udkræves 117 Heste flere end af Fler-
allet foreslaaet. Mitrailleurbatterierne har man
antaget at kunne forsynes med 40 Heste; men da
Krigsministeren ifjor i Udvalget har udtalt, at
han ikke antager, at der behøves nogen særlig
Organisation for disse Batterier, maa Spørgs-
maalet henstaa som et foreløbigt Forslag til nær-
mere Overveielse. De øvrige Ændringer ere uve-
sentlige.

Ny §§ 123—135.

Det foreslaaede ny Udfnit om Ordningen af
Landvæbnet er tilbøielig støttet til de nu gjældende
Bestemmelser om Forstærkningen og antages for-
ørigt ikke at behøve nogen nærmere Forklaring.
Den foreslaaede Ordning vil medføre, at Born-
holms Væbning bibeholdes, om end noget indskræn-
ket. Derimod bortfalder den færegne Stil-
ling, som Kjøbenhavns Væbning hidtil har ind-
taget.

Til § 132 har man foreslaaet en Ændring,
der gaar ud paa at indskrænke den Krigsministe-
ren derved givne Bemyndigelse til at gjælde 1 Aar
i Lighed med, hvad der var Tilfældet i 1867.
Dog vil enkelte midlertidige Overgangsbestemmelser
f. Ex. for Fæstningsartilleriets Vedkommende
maaſte blive nødvendige; saadanne maa ligesom i
1867 gives ved Lov.

Endelig har man foreslaaet at gjenoptage en
Revisionsbestemmelse, der dog udsætter Revisionen
i 10 Aar.

Udvalgets Mindretal (Dinesen, Gad,
Ravn, Scavenius, Lermansen, Thomsen og
Løvmoes) har ikke kunnet slutte sig til
Flerallets Forslag, hvorved der efter dets For-
mening vil skabes et Værn, der hverken med
Hensyn til Liniehærens Størrelse eller til Kamp-
dygtigheden vil give tilstrækkelig Sandsynlighed
for at kunne løse de Opgaver, Forsvaret rimelig-
vis vil stille til det.

Mindretallet staar med Hensyn til Udgangs-
punkterne for sin Betragtning af den foreliggende
Sag i alt Bøjsentligt paa samme Standpunkt
som Mindretallet i Hærløvsudvalget ifjor; det
fer i den i Hærløven af 1867 indeholdte Revi-
sionsbestemmelse ikke nogen Tanke om saa hurtigt
efter Lovens Ikrafttræden at ville omstøbe den i
en anden Form, men kun om, at ville give en
Leilighed til at rette saadanne Mangler, som den
ved Gjennemførelsen vundne, praktiske Erfaring
maaſte have bragt for Dagen med Hensyn til
Virkingen af Lovens Bestemmelser og Soldbar-
heden af de i den nedlagte Principer. Med Hens-
syn til de Resultater, som Erfaringen i saa Hens-
ende har bragt, tør Mindretallet henvise til
Udviklingen dette Punkt vedrørende, som findes i
Mindretallets Betænkning fra ifjor.

Det maa saaledes efter Mindretallets For-
mening være Formaalet for Revisionen, at søge
de i den nævnte Udvikling paapegede Mangler
afhjulpne, hvad der selvfølgelig ikke ubeluffer en
Bestrøbelse for at opnaa en hensigtsmæssigere
Fordeling af og derved en Lettelse i Værnepligts-
byrden, naar dette ikke kommer i Strid med
Hovedsiemedet, at styrke det ved den nuværende
Hærløvs tilveiebragte Værn saaledes, at dets en-
kelte Led erholde en tilstrækkelig Uddannelse, og
at der paa ethvert Sted findes det nødvendige
Antal virkelig brugbare og dygtige Føvere.
Kun i en Revision, der bringer vor nuhavende
Hærløvs til at tilfredsstillende disse Betingelser, sam-
tidigt med at den bevarer de Institutioner og
Bestemmelser, som have viist sig nyttige og frugt-
bringende, kan Mindretallet finde nogen Betyg-
gelse for en sund og kraftig Udvikling af vor
Hær, ligesom det ogsaa kan deri kan se nogen
Garanti for i Hærens Dieblil at høste Frugt af
de personlige og finantzielle Offre, som det her
omhandlede Formaal kræver. Ligesaa meget som
Mindretallet derfor sætter Pris paa at bevare Hæ-
rens gennem den almindelige Værnepligt opnaaede
fokkelige Karakter, ligesaa lidt kan det række
Daanden til en Ordning, der gennem en man-
gelfuld Uddannelse og et i Dygtighed som i Tal
svagt Befalingspersonale vil stille Landets
Sønner ligeoverfor den sørgelige Stilling, som
Følelsen af, at der ved Hærens Ordning ikke er
sikret et godt og fyldigt Udbytte af dens Kraft,
nødvendigtvis maa fremkalde.

Naar Mindretallet efter disse almindelige
Bemærkninger skal vende sig til det foreliggende